

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19358/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички заступник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, из Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1435/21 од 08.08.2022. године, у седници већа одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1435/21 од 08.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1435/21 од 08.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 9979/20 од 04.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да солидарно исплате тужиљи накнаду која јој је наплаћена за вођење матичне евиденције за непокретност на означеној адреси у периоду од 01.10.2017. године до 30.06.2020. године, у износу од по 49,00 динара месечно, са припадајућом законском затезном каматом на сваки месечни износ почев од 15. у месецу за претходни месец до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев заступника тужених да тужиља туженима накнади трошкове парничног поступка као неоснован.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1435/21 од 08.08.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом и трећем изреке наведене првостепене пресуде, тако да је одлучено да се обавезује тужиља да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима поступка, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су благовремено поднели одговор на ревизију.

Врховни суд је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права.

О трошковима поступка у овој правној ствари је одлучено у складу са ставом заступљеним у судској пракси да упућивањем јавног позива корисницима комуналних услуга за закључивање споразума о враћању неосновано наплаћене накнаде, предупредује се потреба за вођењем судског спора о тим потраживањима, о чему је суд дужан да води рачуна код одлучивања о трошковима поступка. Сагласно наведеном је поступљено у овом случају. О парничним трошковима је одлучено применом члана 156. ЗПП. Одлука о трошковима поступка условљена је оценом суда о оправданости настанка трошкова, покретањем и вођењем судског поступка, узимањем у обзир не само исхода очитованог признањем тужбеног захтева, већ и других релевантних околности о претпроцесном и процесном држању странака.

Врховни суд није прихватио одлучивање о ревизији тужилце јер за то нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, при том имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка као споредном тражењу, да је одлука заснована на разлозима са којих тужилца не остварује право на накнаду трошкова поступка, већ то право припада противној страни, те да се не ради о ускраћивању тужилце у праву на накнаду трошкова поступка, јер то право тужилци не припада. У обзир је узето и то да је да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права. Због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија не може се дозволити, јер није прописана као разлог за изјављивање ревизије применом члана 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, и утврдио да ревизија тужилце није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано, да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а одредбом става 2. овог члана, да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући у виду да тужилца ревизијом побија правноснажну одлуку о трошковима поступка, која не чине главни захтев, и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић